

Розслідує міс Остін. Нещасна модистка

Дотепний, захоплюючий детектив за участю Джейн Остін у ролі безстрашного детектива-любителя — перший у серії

Безстрашна й надзвичайно розумна Джейн Остін несподівано стає розслідувачкою таємничого вбивства. У розпал балу в пральні маєтку знайшли бездиханне тіло молодої модистки. Джейн просто змушена втрутитися, адже у злочині підозрюють її брата Джорджі.

Ще вчора всі думки дівчини були про Тома Лефроя, від якого вона неодмінно очікує освідчення. Проте зараз усе, чим живе Джейн, - це бажання врятувати улюбленого брата.

Тож міс Остін використовує свій гострий розум, щоб довести непричетність Джорджі до вбивства, інакше на хлопця чекає шибениця...

Гемпшир, Англія, 11 грудня 1795 року

У світлі місяця Джейн піднімає поділ своєї муслінової сукні й біжить скошеним газоном. Феєрверки закінчилися, але вона досі відчуває мускусний присмак пороху в роті, і шум натовпу перекриває струнний квартет, який грає в маєтку епохи Тюдорів у неї за спиною. Дев'ята година, і бал щойно почався. Джейн у супроводі двох старших братів — Джеймса й Генрі — прибула менш ніж годину тому, але вишукане товариство Гемпширу вже захмеліло й голосно перегукується.

Перетинаючи доглянутий сад, Джейн присідає за кожним величезним тисом, щоб переконатися, що поблизу нікого немає. Її серце калатає від самої думки про те, що її можуть помітити. Не приведи Боже, хтось дізнається, що вона втекла з вечірки без супроводу. Її ноги змерзли, і волога просочується крізь рожеві шовкові капці. Вони призначені для того, щоб танцювати на паркеті з червоного дерева, а не бігати по холодній траві.

У неї з рота йде пара. До неї тягнуться оголені гілки лабурному, наче кістки великого скелета, але вона біжить далі. Сьогодні вона та її розумний приятель дійдуть згоди. Він освідчиться їй, вона в цьому впевнена. Які слова обере Том? Моя люба Джейн, дозвольте сказати вам... Міс Остін, я пропоную вам руку і серце... Вона уважно слухатиме й запам'ятовуватиме кожне слово. Це може знадобитися їй наступного разу, коли освідчува-тимуться її героїні.

Миготливі вогні освітлюють дорогу до оранжереї.

Джейн обережно натискає на ручку, але вона скрипить, і двері відчиняються з тріском. У туманному повітрі пахне екзотичними орхідеями, і Джейн прикладає руку до потилиці. Служниця заплела її каштанове волосся в доволі елегантний пучок, залишивши спереду локони,

які обрамляють обличчя. Якщо її волосся змокріє, брати здогадаються, де вона була, і повідомлять матір.

З-за одинокої сосни виходить струнка постать. Він білявий і показний, вбраний у фрак кольору слонової кістки.

— Мадемуазель.

Глибокий тембр його голосу проникає в її серце й підштовхує до нього. Зупиняючись за крок від Тома, Джейн дивиться на нього крізь тремтливі вії.

— Дуже підступно з вашого боку заманити мене сюди саму.

Його ясно-блакитні очі сяють, на вустах грає спокуслива усмішка.

— Отже, ви зрозуміли, що я хочу вам повідомити?

— Я вас чудово розумію, мосьє Лефрой. — Погляд Джейн зупиняється на його губах, і вона дозволяє Тому обійняти її.

Його губи торкаються її губ, і вона відхиляє голову назад, щоб він її поцілував. Вони майже однакові на зріст, і це сприяє пестошам. Злившись у поцілунку, вони наштовхуються на ряд полиць. За спиною в Джейн падає на землю й розбивається брунатний горщик. Темний ґрунт розсипається по глиняних плитах. Джейн вивільняється з обіймів Тома й нахиляється, щоб зібрати сплутане коріння й покласти рослину в розбитий горщик.

Том стає на одне коліно й торкається її обличчя. Невже він зараз оспівчиться їй? Том спрямовує її погляд на себе.

Облиште це кляте бадилля, Джейн. Воно нікому не потрібне.

Але я мушу! Ми гості. Буде нечемно його тут залишати.

Серцебиття Джейн сповільнюється, поки вона ставить орхідею на полицю поряд з іншими. Вона проводить пальцями по високому стеблу, вкритому зеленкуватими квітами, надаючи йому початкового вигляду. Том заштовхує осколки горщика під шафу носком своєї туфлі.

— До того ж хтось здогадається, що ми тут були...

Він перериває її поцілунком. Повільно знімає шкіряну рукавичку з її руки. Джейн торкається своєю оголеною долонею його долоні, сплітаючи пальці. Крізь напівзаплющені повіки вона бачить, як утворюється конденсат і по стінах оранжереї стікає вода. Чекає, коли заграє музика. На підлогу крапає крапля води.

— Чекайте, щось сталося. Я не чую музики.

Джейн тягнеться рукою до найближчої шибки, протирає її й визирає надвір. Двері великої зали відчинені на терасу. Гості стоять уздовж стін, схиливши голови.

На танцювальному майданчику порожньо.

Том відпускає її й випрямляється.

Ваша правда. Занадто тихо. Сер Джон не став би виголошувати тост так рано.

Мабуть, місіс Ріверз підганяє леді Гаркурт і баронета виголосити промову. Джонатан Гаркурт - найзавидніший парубок Гемпширу. Софі Ріверз не може дочекатися, коли її почнуть вітати із заручинами. Час повертатися. Джейме і Генрі шукатимуть мене. Кілька тижнів тому я поставила пів крони на те, що Софі його обкрутить.

Том пригнічено опускає плечі.

Ідіть. Я піду за вами.

— Ми можемо зустрітися згодом? — Джейн не хоче йти, не домовившись про майбутню зустріч. Оранжерея — ідеальне місце для освідчення. Утім, якщо рідні Джейн помітять, що вона залишила бал, вони можуть ще більше обмежити її свободу. — На цьому місці, щойно танці відновляться?

Том сумно всміхається їй.

— Ну ж бо, ідіть! Дайте мені трохи часу зібратися з думками.

Джейн шаріється, обертаючись до дверей та притискаючи пальці до губ, щоб не засміятися.

— Чекайте! — Він махає їй рукавичкою.

Джейн обіймає його, безжурно хихочучи. Було б кумедно повернутися на бал з однією рукавичкою. Її брати розсердилися б, якби здогадалися, що вона загубила другу рукавичку на побаченні з малознайомим юнаком. Хоча Джеймс і Генрі прихильно ставляться до Тома, проте Джейн — їхня молодша сестра, тож їхній обов'язок — берегти її честь. Репутація леді — її найцінніший скарб. Особливо для молодшої леді зі скромними ресурсами, як Джейн.

Вона забирає рукавичку, нахиляється для останнього поцілунку та йде в глибину ночі. Том не освідчився їй, проте його зачарований погляд і пристрасний поцілунок переконують Джейн у його почуттях.

Величезні дубові двері великої зали Дін-Гаузу відчинені. Зала, сповнена заможних гостей, випромінює світло.

Рекомендована література

Санаторій

Ретрит

Перейти до категорії
Детективи

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ